

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนภาษาอังกฤษใน งานเขียนความเรียง*

AN ANALYSIS OF ERRORS IN THE USAGE OF PUNCTUATION MARKS IN ESSAY WRITING

สุคนธา ฟูสุวรรณ

Sukontha Foosuan

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี ประเทศไทย

Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani, Thailand

Corresponding author E-mail: sukontha.foo@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา 2) วิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา และ 3) หาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้นักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 21 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียนความเรียงในหัวข้อ “เป้าหมายของฉัน (My Goal) และนำมาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 11 ประเภท ผลการศึกษาค้นพบว่า มีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจำนวนรวมทั้งสิ้น 109 จุด โดยข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดอันดับที่หนึ่ง คือ เครื่องหมายจุลภาค (Comma) อันดับที่สอง คือ เครื่องหมายมหัพภาค (Period/Full stop) และอันดับที่สาม คือ เครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) จากข้อผิดพลาดที่พบ ผู้วิจัยได้ให้แนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการเขียน ว่าควรเพิ่มเนื้อหาในการเรียนการสอนเรื่องอิทธิพลของภาษาที่หนึ่งต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง และความแตกต่างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเข้าไปในช่วงแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและไม่คุ้นชิน รวมทั้งผู้สอนอาจเพิ่มแบบฝึกหัดให้ผู้เรียน การจัดอบรมเพิ่มเติม เน้นย้ำในการเรียนการสอนเรื่องกลไกการเขียน ซึ่งเครื่องหมายวรรคตอนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และได้ฝึกฝนการเขียนมากยิ่งขึ้น เพื่อลดข้อผิดพลาดในงานเขียนหรือไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดเลย อันจะนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้องชัดเจน

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด, เครื่องหมายวรรคตอน, การเขียน

Abstract

This article aims to 1) Analyze errors in the usage of punctuation marks in students' essay writing, 2) Analyze types of errors in the usage of punctuation marks in students' essay writing, and 3) Find ways to develop English writing skills and punctuation marks for students. The sample

* Received November 26, 2024; Revised December 14, 2024; Accepted December 21, 2024

consisted of 21 second-year English students from Faculty of Humanities and Social Sciences at Valaya Alongkorn Rajabhat University under Royal Patronage. Data were collected from essays written on the topic of "MyGoal", and then analyzed for 11 types of punctuation marks. The study found a total of 109 punctuation errors in students' essay. The most common error found in the first rank was the comma, the second was the period/full stop, and the third was the semicolon. Based on the findings, the researcher provided guidelines for improving English skills, especially writing skills, and recommended incorporating content on the influence of the first language on learning a second language and the differences between Thai and English in the early stages of learning English. The reason for this is that Thai and English have different structures, which can cause confusion and unfamiliarity among learners. In addition, teachers should include exercises, provide additional training, and emphasize the teaching of writing mechanisms, of which punctuation marks are an important part. These guidelines may help learners gain more knowledge and understanding about punctuation marks usage and provide more opportunities for writing practice to reduce writing errors or eliminate them entirely, which will lead to clear and correct communication.

Keywords: Error, Punctuation Marks, Writing

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับในการสื่อสารสากลและใช้กันอย่างแพร่หลายในนานาประเทศทั่วโลก ทั้งการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา หรือแม้แต่ในการทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนนักศึกษาไทยจะต้องมีความเข้าใจและมีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ จึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกาศเมื่อปี พ.ศ. 2557 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) และมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี คณะรัฐมนตรีได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนนักศึกษาไทยจะต้องมีความเข้าใจและมีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ จึงได้ ออกประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 โดยส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งให้สถาบันการศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และให้มีกิจกรรมเสริม เช่น การอบรม กิจกรรมนอกห้องเรียน รวมทั้งให้จัดให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ และจัดให้มีการสอบวัดระดับความรู้ทักษะภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษา (คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2567) และมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และได้ออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่อยู่ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ หรือเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จะได้เรียนรู้เนื้อหาที่เจาะลึกทั้งด้านไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์ รวมทั้งทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น ซึ่งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการสื่อสาร

และมีความจำเป็นในการทำงานในอนาคต ผู้เรียนจึงต้องมีการฝึกฝนและเข้าใจหลักภาษาเพื่อที่จะนำไปประยุกต์ใช้ หรือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถใช้ ภาษาอังกฤษได้ดี โอกาสในการประกอบอาชีพ หรือโอกาสในการต่อยอดความรู้ การศึกษาต่อ การติดต่อประสานงาน ในต่างประเทศก็จะมีมากขึ้น (กรราดร สุขพันธ์, 2561)

อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นบ่งชี้ว่า ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่มีความซับซ้อนที่สุด เนื่องจาก มีองค์ประกอบหลากหลาย และมีกระบวนการในการถ่ายทอดที่ซับซ้อน เพื่อให้ได้ใจความ หรือความหมายที่ ชัดเจน ตรงกับความต้องการที่จะสื่อสาร (ธนาภัสสร สนธิรักษ์ และคณะ, 2563); (Arquiola, J. M. et al., 2022); (Khumphee, S. & Yodkamlue, B., 2017) กระบวนการเขียนมีความซับซ้อนและมีทักษะหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนต้องวิเคราะห์ก่อนถึงจุดมุ่งหมายในการเขียน วัตถุประสงค์การเขียน รวมถึงวิเคราะห์ไปถึงกลุ่มผู้อ่านว่าจะ เป็นคนกลุ่มใด เนื่องจากจะต้องเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับทั้งข้อมูลที่จะเขียนและรูปประโยค ภาษาที่เลือกใช้ นอกจากนั้น ยังต้องมีกระบวนการรวบรวมข้อมูล กระบวนการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งการเขียน เป็นภาษาอังกฤษ จะต้องมีความรู้ทั้งด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน บริบทที่เกี่ยวข้องในการเรียบ เรียงข้อมูลเป็นลึไปจนกระทั่งเป็นระดับประโยค (พิชญ์สินี ขาวอุไร, 2546) อีกทั้ง ยังมีเรื่องรูปแบบการเขียน ความเหมาะสมในการใช้ภาษาอีกด้วย ซึ่งองค์ประกอบที่จำเป็นเหล่านี้ ทำให้นักเรียนนักศึกษาไทยที่เรียน ภาษาอังกฤษประสบปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก

อีกหนึ่งอุปสรรคของนักเรียนนักศึกษาไทยในการเขียนภาษาอังกฤษยังมาจากอิทธิพลของภาษาที่ 1 (L1 Interference) คือ ภาษาไทย ที่มีโครงสร้างไวยากรณ์และรูปแบบการเขียนที่แตกต่างจากโครงสร้างไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างการสร้างรูปประโยค ตำแหน่งการวางคำ การเว้นวรรค การแบ่งประโยค ซึ่งใน โครงสร้างภาษาอังกฤษมีโครงสร้างและลักษณะภาษาที่ไม่เหมือนกัน รวมทั้งคำศัพท์ การสะกดคำ สำนวน สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายต่าง ๆ ซึ่งความแตกต่างนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน และเคยชินกับการเขียนตาม โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาไทย จนทำให้ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ (ประทีป รุ่งตรานนท์, 2517) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนเรียงความ ของนักศึกษาไทย โดยผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ได้พบว่า มีข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาที่ 1 มีจำนวน 1,560 จุด หรือคิดเป็นร้อยละ 31.78 ของข้อผิดพลาดทั้งหมด และข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมาย วรรคตอนมีมากเป็นอันดับที่สองจากข้อผิดพลาด 13 ประเภท ซึ่งพบข้อผิดพลาด จำนวน 201 จุด จากทั้งหมด 1,560 จุด หรือคิดเป็นร้อยละ 12.88 แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของภาษาแม่ หรือภาษาไทยที่มีความซับซ้อนใน การเรียงของไวยากรณ์ การใช้คำนำหน้านาม การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียน ภาษาอังกฤษ และยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกับทักษะการเขียน (Khumphee, S. & Yodkamlue, B., 2017)

สิ่งที่เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษที่เห็นได้ชัดและส่งผลกระทบต่อความหมายอย่างมาก คือ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation Marks) ซึ่งภาษาเขียนในภาษานั้นไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ทำให้ ผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจระบบของเครื่องหมายวรรคตอนภาษาอังกฤษยังคงเขียนและใช้เครื่องหมายไม่ถูกต้อง (Arquiola, J. M. et al., 2022) เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษที่ใช้อย่างหลากหลายมี 11 ประเภท และ มีการใช้งานที่ต่างกันไป เครื่องหมายบางประเภทอาจไม่พบการใช้บ่อยนัก แต่ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนต้องรู้จัก เครื่องหมายและหลักการใช้งาน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ถูกต้องตามหลักภาษา (จรัสวัฒน์ ไตรรัตน์, 2553) ซึ่งหาก ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง ความหมายของประโยคอาจเปลี่ยนไปและทำให้การสื่อสารผ่านรูปแบบการเขียน ไม่มีประสิทธิภาพ และอาจทำให้เกิดความเสียหายในการติดต่อสื่อสารได้ (กัลยกร เสริมสุข และคณะ, 2562) นอกจากนี้ นักเรียนนักศึกษาไทยมีโอกาสนในการฝึกฝนและใช้งานการเขียนภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร และไม่ได้

ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกฝนผ่านการเรียนการสอนในรายวิชา หรือการทำการบ้าน ทำให้ไม่เกิดความคุ้นชินกับโครงสร้างของภาษา ระบบทางกลไกทางภาษาที่จำเป็น จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียน โดยเฉพาะข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่เพียงแต่พบในงานเขียนของนักเรียนนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ แต่ยังพบมากในงานเขียนของนักเรียนนักศึกษาที่เรียนในสาขาภาษาอังกฤษด้วย จากงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นที่ศึกษาปัญหาการเขียนของนักเรียนนักศึกษาไทย พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในการเขียนภาษาอังกฤษ คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Khumphee, S. & Yodkamlue, B., 2017); (สุคนธา พุสุวรรณ, 2562); (Arquiola, J. M. et al., 2022) ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่สำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษที่อาจทำให้การสื่อความหมายของประโยคผิดเพี้ยนไปได้ และเป็นข้อผิดพลาดที่ผู้สอนควรคำนึงและหาแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้แก่นักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนภาษาอังกฤษในงานเขียนความเรียง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 85 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 21 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HEN341 การเขียนความเรียง (HEN341 Essay Writing) ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 และได้ผ่านการเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต ทั้งนี้ การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัญหาเฉพาะกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเพียงผู้เดียวในรายวิชาดังกล่าว และได้รับมอบหมายให้สอนนักศึกษากลุ่มนี้ในช่วงเวลาการทำวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ เอกสารชิ้นงานเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในหัวข้อ “เป้าหมายของฉัน (My Goal)” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 21 ชิ้นงาน ซึ่งแต่ละชิ้นงานมีความยาวในการเขียนประมาณ 200 - 300 คำ โดยมีระยะเวลาในการเขียนงานชิ้นนี้ 1 วัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนในรายวิชาการเขียนความเรียง ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2566 โดยได้มอบหมายให้นักศึกษาเขียนความเรียงในหัวข้อ “เป้าหมายของฉัน (My Goal)” โดยผู้วิจัยได้อธิบายแก่นักศึกษาว่างานเขียนชิ้นนี้จะถูกใช้ในการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนภาษาอังกฤษในงานเขียนความเรียง รวมทั้งอธิบายถึงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และการเก็บรักษา

ข้อมูลของนักศึกษา โดยข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาแต่ละคนจะถูกปิดเป็นความลับ และข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยค้นพบจะไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อการเรียนรู้การสอนในรายวิชา เนื่องจากผู้สอนต้องการศึกษาว่านักศึกษามีความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด รวมทั้งข้อผิดพลาดใดที่นักศึกษามักจะเขียนออกมามากที่สุด เพื่อที่ผู้สอนจะได้หาแนวทางและวางแผนในการพัฒนาทักษะการเขียนให้แก่นักศึกษา จากนั้นได้ให้จดหมายแสดงความยินยอม (Consent form) แก่นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคนตอบรับและให้ความยินยอม ยินดีเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาได้ส่งชิ้นงานในวันถัดไปหลังจากได้รับมอบหมายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานเขียนความเรียงในหัวข้อ “เป้าหมายของฉัน (My Goal)” ของนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 21 ชิ้นงาน และได้ทำการวิเคราะห์และบันทึกความถี่ของข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบในงานเขียนที่รวบรวม โดยแยกเป็นหัวข้อตามข้อผิดพลาดที่ค้นพบ ซึ่งอ้างอิงจากเครื่องหมายวรรคตอน 11 ประเภทของจรัสวัฒน์ ไตรรัตน์ ประกอบไปด้วย 1) จุลภาค (Comma) 2) มหัพภาค (Period/Full stop) 3) อัฒภาค (Semicolon) 4) ยัติภังค์ (Hyphen) 5) ทวิภาค (Colon) 6) ประจัญบาน (Question mark) 7) อัศเจรีย์ (Exclamation mark) 8) อะพอสโทรฟี่ (Apostrophe) 9) อัฒประกาศ (Quotation marks) 10) วงเล็บ (Brackets/Parentheses) และ 11) ชีดยาว (Dash) ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยผู้วิจัยเพียงคนเดียว จากนั้น นับข้อผิดพลาดที่ค้นพบในชิ้นงานแต่ละชิ้น หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จสิ้น ได้แปรความถี่จากข้อผิดพลาดที่พบเพื่อจัดลำดับและคำนวณเป็นสถิติแบบร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการศึกษางานเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ในหัวข้อ “เป้าหมายของฉัน (My Goal)” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 21 ชิ้นงาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเป็นข้อตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษาค้นพบข้อผิดพลาด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปข้อผิดพลาดที่พบ โดยแยกเป็นประเภทเครื่องหมายวรรคตอน 11 ประเภท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อผิดพลาดที่พบในงานเขียนภาษาอังกฤษ “เป้าหมายของฉัน (My Goal)”

ข้อผิดพลาดที่พบในงานเขียน	จำนวน	ร้อยละ
1. จุลภาค (Comma)	57	52.29
2. มหัพภาค (Period/Full stop)	49	44.95
3. อัฒภาค (Semicolon)	2	1.84
4. ยัติภังค์ (Hyphen)	1	0.92
5. ทวิภาค (Colon)	0	0
6. ประจัญบาน (Question mark)	0	0
7. อัศเจรีย์ (Exclamation mark)	0	0
8. อะพอสโทรฟี่ (Apostrophe)	0	0
9. อัฒประกาศ (Quotation marks)	0	0
10. วงเล็บ (Brackets/Parentheses)	0	0
11. ชีดยาว (Dash)	0	0
รวม	109	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ามีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจำนวนรวมทั้งสิ้น 109 จุด โดยข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่ง คือ เครื่องหมายจุลภาค (Comma) จำนวน 57 จุด คิดเป็นร้อยละ 52.29 อันดับที่สอง คือ เครื่องหมายมหัพภาค (Period/Full stop) จำนวน 49 จุด คิดเป็นร้อยละ 44.95 อันดับที่สาม คือ เครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) จำนวน 2 จุด คิดเป็นร้อยละ 1.84 และอันดับที่สี่ คือ เครื่องหมายยัติภังค์ (Hyphen) จำนวน 1 จุด คิดเป็นร้อยละ 0.92 ส่วน เครื่องหมายทวิภาค (Colon) เครื่องหมายปรัศนี (Question mark) เครื่องหมายอัศเจรีย์ (Exclamation mark) เครื่องหมายอะพอสโทรฟี (Apostrophe) เครื่องหมายอัญประกาศ (Quotation marks) เครื่องหมายวงเล็บ (Brackets/Parentheses) และ เครื่องหมายขีดยาว (Dash) ไม่พบข้อผิดพลาดในงานเขียนเนื่องจากนักศึกษาไม่มีการใช้เครื่องหมายเหล่านี้ในงานเขียน

2. เพื่อวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา

จากผลลัพธ์ที่พบจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า เครื่องหมายจุลภาค (Comma) เป็นเครื่องหมายวรรคตอนที่พบข้อผิดพลาดเป็นจำนวนมากที่สุด โดยพบ 57 จุดจากทั้งหมด 109 จุด คิดเป็นร้อยละ 52.29 โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นข้อผิดพลาดที่นักศึกษาไม่ใช้เครื่องหมายจุลภาคในจุดที่ควรใช้ หรือบางประโยคมีการใช้เครื่องหมายจุลภาคโดยไม่จำเป็น เช่น

ข้อผิดพลาด It took me a lot of time, effort and patience.

ข้อควรแก้ไข It took me a lot of time, effort, and patience.

จากประโยคตัวอย่าง ควรใส่เครื่องหมายจุลภาคก่อนคำสุดท้ายในรายการ โดยใส่เครื่องหมายจุลภาคหลังคำว่า effort หรือที่หน้าคำว่า and เพื่อแยกคำต่าง ๆ ในรายการที่เขียนเรียงต่อกัน ซึ่งข้อผิดพลาดที่พบในลักษณะนี้ค่อนข้างมีจำนวนมาก อีกข้อผิดพลาดหนึ่งที่พบ คือ การไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาคเพื่อคั่นข้อความโดยวางไว้หน้าคำสันธาน เช่น

ข้อผิดพลาด It's not necessarily to be done immediately but something I will have to try to make it successful.

ข้อควรแก้ไข It's not necessarily to be done immediately, but something I will have to try to make it successful.

จากประโยคตัวอย่าง ควรใส่เครื่องหมายจุลภาคก่อนหน้าคำว่า but เพื่อคั่นข้อความ เพื่อแยกประโยคที่มีใจความขัดแย้งกันให้ชัดเจนขึ้น

เครื่องหมายมหัพภาค (Period/Full stop) ก็เป็นเครื่องหมายวรรคตอนที่พบข้อผิดพลาดมากเป็นลำดับที่สอง พบจำนวน 49 จุด จากทั้งหมด 109 จุด คิดเป็นร้อยละ 44.95 ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อยคล้อยกับเครื่องหมายจุลภาค คือ นักศึกษาไม่ได้ใส่เครื่องหมายจุลภาคในจุดที่ควรใส่ หรือบางประโยคมีการใส่เครื่องหมายจุลภาคโดยไม่จำเป็น เช่น

ข้อผิดพลาด They sing and dance excellently and when I listen to their songs, they make me happy and momentarily forget about sadness.

ข้อควรแก้ไข They sing and dance excellently. When I listen to their songs, they make me happy and momentarily forget about sadness.

จากประโยคด้านบน ประโยค They sing and dance excellently มีความหมายสมบูรณ์ภายในประโยคแล้ว ควรจบประโยคด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (Period/Full stop) แล้วจึงเริ่มประโยคใหม่ เนื่องจากเป็นอีกหนึ่งใจความที่สามารถแยกออกจากประโยคด้านหน้าได้โดยไม่ต้องใช้คำเชื่อม and อีกหนึ่งตัวอย่างที่พบหลายจุด คือ การใส่เครื่องหมายมหัพภาค (Period/Full stop) โดยที่ยังไม่จบประโยค และประโยคถัดมายังมีใจความดีวยอยู่ ควรเชื่อมด้วยเครื่องหมายจุลภาค (Comma) หรือใช้คำเชื่อม เช่น

ข้อผิดพลาด I am determined to have a stable career. Have a loving family.

ข้อควรแก้ไข I am determined to have a stable career and have a loving family.

เครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) พบเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งพบเพียง 2 จุด จาก 109 จุด คิดเป็นร้อยละ 1.84 เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ใช้เครื่องหมายอัฒภาคในงานเขียนของตนเองเลย ซึ่งมีงานเพียงหนึ่งชิ้นที่มีการใช้เครื่องหมายอัฒภาค อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเนื่องจากยังใช้เครื่องหมายไม่ถูกต้อง เช่น

ข้อผิดพลาด It's not just my dream; it's also my mom's dream.

ข้อควรแก้ไข It's not just my dream but also my mom's.

จากประโยคที่นักศึกษาเขียนมานั้น ได้ใส่เครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) หลังประโยค It's not just my dream ซึ่งควรใช้คำเชื่อม but มาเชื่อมวลีหรือประโยคย่อยหลังเข้าด้วยกัน เนื่องจากประโยคหน้าเริ่มด้วย not ประโยคหลังตามด้วย also ซึ่งเป็นการใช้คำเชื่อมคู่ not only...but also จึงไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมายอัฒภาคมาในประโยค

เครื่องหมายยัติภังค์ (Hyphen) พบเป็นอันดับที่ 4 และพบเพียง 1 จุดเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 0.92 ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่นักศึกษาใช้เครื่องหมายอื่นแทนเครื่องหมายยัติภังค์ คือ

ข้อผิดพลาด This will make me have a good work/life balanced because I can also give time to myself and my family.

ข้อควรแก้ไข This will make me have a good work-life balanced because I can also give time to myself and my family.

จากประโยคที่นักศึกษาเขียนมา นักศึกษาใช้เครื่องหมายคั่น (Slash) มาเชื่อมระหว่างคำว่า work กับคำว่า life ซึ่งเครื่องหมายคั่นจะใช้เมื่อต้องการให้ความหมายว่า “และ/หรือ” แต่ประโยคนี้เป็นคำคุณศัพท์ประสมที่ขยายคำว่า balance จึงควรใช้เครื่องหมายยัติภังค์

3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้นักศึกษา

จากผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษา เห็นได้ว่าข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นการที่นักศึกษาไม่ใช้เครื่องหมายในจุดที่ควรใช้ หรือมีการใช้เครื่องหมายในประโยคโดยไม่จำเป็น แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความสับสน หรืออาจไม่เข้าใจเรื่องการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ทั้งนี้ การไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางประเภทอาจไม่ได้ทำให้ความหมายผิดเพี้ยน แต่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจในกลไกการเขียนของนักศึกษาที่อาจสะท้อนถึงการเรียนการสอนในห้องเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาโดยแนวทางในการพัฒนา คือ ควรเพิ่มเนื้อหาเรื่องอิทธิพลของภาษาที่หนึ่งต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ความแตกต่างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเข้าไปในช่วงแรกของการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษหากเป็นไปได้ หรือเมื่อมีการสอนเรื่องโครงสร้างประโยคและกลไกการเขียน โดยมีการเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนถึงความแตกต่างของระบบของภาษาทั้งสองภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างที่ชัดเจน และมีความเข้าใจในความแตกต่างของโครงสร้างและระบบของทั้งสองภาษาในช่วงตั้งแต่แรกเริ่มของการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้องและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา พบว่ามีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 4 ประเภท จาก 11 ประเภท สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยพบข้อผิดพลาดด้านเครื่องหมายวรรคตอน

และคำเชื่อมในการเขียนเช่นกัน ทั้งนี้ ปัจจัยที่มาจากสภาพแวดล้อมของสังคมไทยไม่เอื้อต่อการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากเท่าที่ควร ทำให้เกิดการฝึกฝนทักษะการเขียนได้น้อย นักศึกษาจึงมีความสับสนและไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา (ธนิชานต์ ชัยนิตราคม, 2557) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการสำรวจความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศศ.บ.ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชาการเขียนอนุเสถภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากงานเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านเครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ และการสะกดคำ พบข้อผิดพลาดจำนวน 228 จุด และมีข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างเดียวยังถึง 142 จุด (ธนาภัสร์ สนธิรักษ์ และคณะ, 2563) ซึ่งการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเขียน จึงเป็นเนื้อหาที่ควรให้ความสำคัญและเน้นย้ำในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง และทำให้การเขียนสื่อความหมายได้ชัดเจน

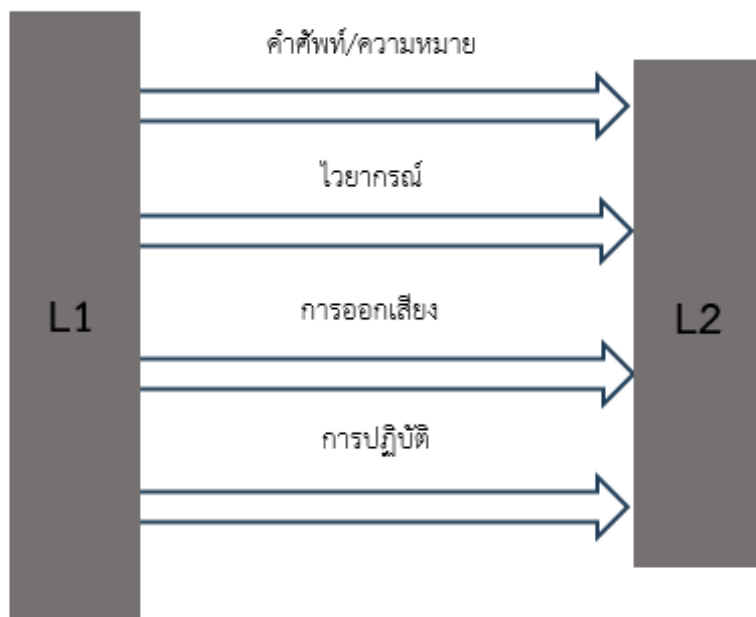
2. ผลการวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนความเรียงของนักศึกษา พบว่า เครื่องหมายวรรคตอนที่พบข้อผิดพลาดในการเขียนมากที่สุด คือ เครื่องหมายจุลภาค พบมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่ง และพบข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายมหัพภาคเป็นอันดับที่สอง ซึ่งเป็นเครื่องหมายวรรคตอนสองประเภทที่พบข้อผิดพลาดมากที่สุด รวมกันเป็นจำนวน 106 จุด จาก 109 จุด ซึ่งผลลัพธ์มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Arquiola, J. M. et al. ที่ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนของนักเรียนชาวฟิลิปปินส์และชาวไทยในงานเขียนเรียงความ (ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์, 2557) ที่ศึกษาเรื่องปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่ โดยค้นพบว่า นักศึกษาชาวไทยมีข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความด้านการใช้เครื่องหมายจุลภาคและเครื่องหมายมหัพภาคมากที่สุดเป็นสองอันดับแรกเช่นเดียวกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาษาไทยไม่มีเครื่องหมายจุลภาคและเครื่องหมายมหัพภาค เนื่องจากในภาษาไทยใช้การเว้นวรรคประโยคเป็นการจบประโยคหรือเป็นการพักช่วงระหว่างประโยค ทำให้นักศึกษาที่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยมักไม่ได้ใส่เครื่องหมายจุลภาคเมื่อต้องการค้นประโยค หรือไม่ได้ใช้เครื่องหมายมหัพภาคเมื่อต้องการจบประโยค แต่เมื่อเป็นการเขียนภาษาอังกฤษการไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาคหรือเครื่องหมายมหัพภาคอาจทำให้ความหมายของประโยคนั้น ๆ เปลี่ยนไป และอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในการสื่อสารด้วยการเขียน

3. แนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้แก่ นักศึกษา จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นถึงอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษาไทยไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง คือ อิทธิพลของภาษาแม่ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง นั่นก็คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างทั้งด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน กลวิธีในการเขียน (The mechanics of writing) อันได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเชื่อมประโยค การเชื่อมย่อหน้าเพื่อให้เนื้อหาต่อเนื่องกัน รวมไปถึงการใช้หลักการสะกดคำ การใช้ตัวอักษรที่เหมาะสม (Nordquist, R., 2023) โดยความแตกต่าง ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากในภาษาไทยมีวิธีการและหลักภาษารวมถึงกลวิธีในการเขียนที่ไม่เหมือนกับภาษาอังกฤษ (ลักษมี นวมถนอม คีมูระ, 2565) ดังนั้น แนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงควรเพิ่มเติมการสอนเรื่องความแตกต่างของภาษา รวมทั้งเรื่องอิทธิพลของภาษาที่หนึ่งต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง รวมถึงควรเพิ่มกิจกรรมให้แก่ นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยพบว่า นักศึกษาไทยมีความเห็นว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุด และนักศึกษามีความกังวลเรื่องความรู้ด้านคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงประโยค ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแล้ว มีข้อเสนอแนะว่าควรจัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รวมถึงการเพิ่มรายวิชาบังคับเพื่อให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น (ธนิชานต์ ชัยนิตราคม, 2557)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลจากการวิจัยที่ค้นพบ ประกอบกับข้อมูลอ้างอิงจากการศึกษาอื่น ๆ แล้วได้สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นแนวทางในการใช้องค์ความรู้ต่อไป ตามรายละเอียดในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 อิทธิพลของภาษาที่ 1 (L1) ต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (L2)

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากความเข้าใจในโครงสร้างภาษา หลักการใช้ไวยากรณ์ กลไกการเขียนแล้ว ผู้เรียนยังจำเป็นต้องมีความเข้าใจในเรื่องของอิทธิพลของภาษาที่ 1 (L1) ต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (L2) เพื่อให้มีความเข้าใจเรื่องความแตกต่างของทั้งสองภาษาและกลไกในการรับรู้และเรียนรู้ภาษาใหม่ ทั้งด้านคำศัพท์หรือความหมาย ไวยากรณ์ การออกเสียง และการปฏิบัติในทักษะต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่ควรมีการฝึกฝนเป็นประจำเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและลดข้อผิดพลาดให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและข้อเสนอแนะ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ทั้งในแวดวงธุรกิจและการศึกษา ซึ่งผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง เช่น นักเรียนนักศึกษาไทย อาจพบปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนไทย ด้วยขั้นตอนไวยากรณ์ คำศัพท์ เครื่องหมาย การเรียบเรียงที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในทุกองค์ประกอบ ผลการศึกษานี้ค้นพบว่า การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นข้อผิดพลาดหนึ่งที่พบมากในการงานเขียนของนักเรียนไทย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยหลาย ๆ งาน ความผิดพลาดนี้มีผลมาจากการที่ภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนไทยยังมีความเข้าใจไม่มากพอเรื่องความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิด รวมถึงการไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากนัก ซึ่งผู้สอนควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการเรียนการสอนในเรื่องนี้ ไม่น้อยไปกว่าการสอนเรื่องไวยากรณ์ กลไกทางการเขียนต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเขียนสื่อความหมายออกมาได้ถูกต้อง ผู้สอนอาจนำข้อค้นพบจากการศึกษานี้ไปพัฒนาแนวทางการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ โดยอาจเพิ่ม

แบบฝึกหัดหรือชิ้นงานการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการเขียนมากขึ้น อีกหนึ่งสิ่งที่คุณสอนควรให้ความสำคัญและควรให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น คือ เรื่องความแตกต่างทางภาษาของภาษาอังกฤษและภาษาไทย เรื่องอิทธิพลของภาษาที่หนึ่งต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสาเหตุของปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและพัฒนาหรือปรับปรุงได้ตรงกับปัญหา รวมถึงผู้สอนเองก็ควรปรับการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากขึ้น ทั้งการสื่อสาร การใช้สื่อประกอบการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและชินกับบริบทที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลยกร เสริมสุข และคณะ. (2562). การส่งเสริมความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดในประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกม. ใน รายงานการวิจัย. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2567). ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- จรัสวัฒน์ ไตรรัตน์. (2553). หลักการเขียนและการใช้ภาษาในหนังสือราชการภาษาอังกฤษ. เรียกใช้เมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.stou.ac.th/schools/sla/b.a.english/oce/Pages/part2.html>
- ธนาภัสสร สนิธิรักษ์ และคณะ. (2563). การสำรวจความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศศ.บ. ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนอนุเขตภาษาอังกฤษ. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 6(2), 37-49.
- ธันนิกันต์ ชัยนตราคม. (2557). ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 4 (หน้า 2-12). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประทีป รุ่งตรานนท์. (2517). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษามหาบัณฑิต. วิทยาลัยวิชาการศึกษา.
- ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์. (2557). ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่: กรณีศึกษามหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขตตรัง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 8(3), 119-126.
- พิชญ์สินี ชาวอุไร. (2546). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษานักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม. วารสารภาษาปริทัศน์, 20(1), 137-156.
- ภราดร สุขพันธ์. (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน. วารสาร มจร. ทรัพยากรปริทรรศน์, 2(2), 89-100.
- ลักขมี นวมถนอม คิมุระ. (2565). รายวิชา 14421 การเขียนภาษาอังกฤษ 2 (English Writing 2) STOU Media. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เรียกใช้เมื่อ 18 กันยายน 2567 จาก <https://www.stou.ac.th/schools/sla/englishwriting/cd-rom/Module6/Index6.htm>

- สุคนธา พุสุวรรณ. (2562). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Arquiola, J. M. et al. (2022). Punctuations Used by Filipino and Thai Students in their Essays: A Corpus-Based Inquiry. *International Journal of Research Publication and Reviews*, 3(12), 766-773.
- Khumphee, S. & Yodkamlue, B. (2017). Grammatical Errors on English Essays Written by Thai EFL Undergraduate Students. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 11(4), 139-154.
- Nordquist, R. (2023). The Mechanics of Writing Composition. Retrieved September 28, 2024, from <https://www.thoughtco.com/mechanics-composition-term-1691304>